

***Sygn. akt : VU 1990/12***

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 roku

***Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy***

w składzie:

***Przewodniczący: SSO Regina Stępień***

***Protokolant: Ewelina Trzeciak***

***po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Legnicy***

***sprawy z wniosku J. K.***

***przeciwko*** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

***na skutek odwołania J. K.***

***od decyzji*** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

***z dnia 6 listopada 2012*** roku

***znak (...)***

***oddala odwołanie.***

## UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 6 listopada 2012r. odmówił J. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ emerytalny podał, że zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku innym niż określony w art. 27 pkt. 1 ustawy, tj. innym niż 65 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem organu emerytalnego ubezpieczony nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresów:

- 18 września 1976r. do 31 lipca 1980r. w (...) w P.

- od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. w Parafii (...) w L.

- od 16 maja 1991r. do 22 sierpnia 1997r. w (...) w L..

W uzasadnieniu wskazał, iż przedłożone przez ubezpieczonego dokumenty dotyczące charakteru wykonywanej pracy zawierają niedokładności, błędne kwalifikacje wykonywanej pracy. Dodał, iż łącznie udowodniany przez niego okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 14 lat, 4 miesiące i 28 dni i jest niewystarczający do przyznania mu emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony J. K. wnosząc o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury.

Zdaniem skarżącego strona pozwana w sposób błędny nie zaliczyła mu okresów jego zatrudnienia w szczególnych warunkach od 18 września 1976r. do 31 lipca 1980r. w (...)w P., od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. w Parafii (...) w L., od 16 maja 1991r. do 22 sierpnia 1997r. w (...)w L.. Wskazywał, iż w tych okresach wykonywał prace spawalnicze i nie jest jego winą to, że pracodawcy wystawiali mu nieprawidłowe dokumenty dotyczące charakteru wykonywanej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy podtrzymał w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji.

### **Sąd ustalił:**

J. K. urodził się w dniu (...)

W dniu 11 października 2012r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę. Do wniosku załączył świadectwa pracy i inne dokumenty w oparciu o które organ rentowy uznał wnioskodawcy:

- 26 lat, 2 miesiące i 12 dni okresów składkowe

- 14 dni okresów nieskładkowych

- 1 rok, 2 miesiące i 11 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (11.02.1971-1.05.1972)

Ubezpieczony jest członkiem OFE. W dniu 5 grudnia 2012r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

(bezsporne).

W spornym okresie ubezpieczony był zatrudniony:

1) od 1 września 1977r. do 31 lipca 1980r. r. (3 lata, 10 m-cy, 14 dni) w (...) w P. na stanowisku „spawacza-ślusarza”.

2) od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. (4 lata) w Parafii (...) w L. na stanowisku konserwatora urządzeń technicznych

3) od 16 maja 1991r. do 22 sierpnia 1997r. (6 lat, 3 m-ce, 7 dni) w (...) w L. na stanowisku ślusarza-spawacza.

### **Dowody:**

- akta ZUS: akta kap. pocz.: świadectwa pracy k.8, 10, 13

akta emerytalne: św. pracy w szczególnych warunkach k. 7,9 oraz częściowo św. pracy w szczeg. war. k. 8 .

- akta osobowe z (...) i (...)

W okresie zatrudnienia w Parafii (...) na stanowisku konserwatora urządzeń technicznych wnioskodawca wykonywał różne prace: stawiał płot metalowy, budował wiatę sakralną, wiatę magazynową. Nadzorował wolontariuszy i pracowników zatrudnionych przy budowie kościoła. Wolontariusze budowali płot, wiatę i inne obiekty z elementów

drewnianych. Część prac z tym związanych wykonywana była przez wnioskodawcę poprzez spawanie – ogrodzenia, ram wjazdowych, konstrukcji stalowych przy budowie wiaty.

Dowody:

- częściowo zeznania świadka W. J. 00:01:47-00:17:17
- częściowo wyjaśnienia wnioskodawcy 00:17:17-00:37:07
- akta kap. pocz.: świadectwa pracy k. 10
- akta osobowe z zatrudnienia w (...) we W. – kwestionariusz k.3

### **Sąd zważył:**

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornym był fakt i w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny wnioskodawca miał skończone 60 lat i wymagany okres zatrudnienia 25 lat. Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia tego warunku, ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy uznał bowiem jedynie 1 rok, 2 miesiące i 11 dni takiego zatrudnienia. Nie uznał wnioskodawcy jako pracy w szczególnych warunkach okresów: od 18 września 1976r. do 31 lipca 1980r. w (...)w P., od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. w Parafii (...) w L., od 16 maja 1991r. do 22 sierpnia 1997r. w (...)w L..

Zdaniem ubezpieczonego wyżej wymienione okresy winny zostać uznany mu jako okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem w okresie tym świadczył on stale pełnym wymiarze czasu pracę spawacza.

Z treści § 21 ust. 1 pkt. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wynika, że jeżeli pracownik ubiega się o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury.

W świetle § 2 Rozporządzenia powyżej przywołanego zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach, wyłącznie na podstawie dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984r. III UZP 48/84) W innym orzeczeniu Sąd Najwyższy zajął podobne stanowisko, uznając, że „w postępowaniu odwoławczym przed (...) okręgowymi sądami pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno –

rentowe dopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy z powodu likwidacji zakładu pracy lub zniszczenia dokumentów dotyczących takiego zatrudnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1985r. III UZP 5/85). Z kolei w uchwale z dnia 10 marca 1984r. Sąd Najwyższy orzekł, że „okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego (...) pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (...) mogą być ustalone w postępowaniu odwoławczym także innymi środkami dowodowymi niż zaświadczenie zakładu pracy” (III UZP 6/84).

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala przede wszystkim na uznanie wnioskodawcy okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. w Parafii (...) na stanowisku konserwatora urządzeń technicznych jako pracy w warunkach szczególnych.

O tym, czy świadczona praca jest pracą w warunkach szczególnych decydują faktycznie wykonywane przez pracownika obowiązki a nie nazwa stanowiska pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził twierdzeń wnioskodawcy o tym, że w okresie od 1 stycznia 1982r. do 31 grudnia 1985r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace spawalnicze, a więc że świadczył pracę wymienioną Wykazie A, dziale XIV, poz. 12 będącym załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z dnia 18 lutego 1983r.).

Jak wynika przede wszystkim z świadectwa pracy wystawionego przez parafię z dnia 31 grudnia 1985r. (k.10 akta kap. pocz.) oraz informacji w kwestionariuszu w aktach osobowych z zatrudnienia wnioskodawcy w (...) we W. – w tym spornym okresie był on zatrudniony jako konserwator urządzeń technicznych i wykonywał różne prace, w tym częściowo były to prace spawalnicze. Poza tym jednak wykonywał prace związane z budowa ogrodzenia, wiaty i innych mniejszych urządzeń, nadzorował drobne prace budowlane wolontariuszy i ogólnobudowlane pracowników budujących kościoł.

Zatem późniejsze sporządzenie przez proboszcza Parafii (...) zaświadczenie z dnia 12 września 2012r. (iż wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawacza) oraz jego zeznania i wyjaśnienia wnioskodawcy – pozostają w sprzeczności z treścią dokumentów sporządzonych bezpośrednio po zakończeniu tego stosunku pracy. Zaświadczenia. Zresztą sam wnioskodawca wskazuje, iż wykonywał różne prace związane z budowa urządzeń na terenie parafii, nadzorował prace wolontariuszy.

Wobec nie uznania tego okresu zatrudnienia do okresów pracy w szczególnych warunkach – bezprzedmiotowe jest ustalania i rozważanie pozostałych spornych okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach gdyż ich łączny wymiar wraz z uwzględnionym przez organu rentowy okresem dawałaby łącznie jedynie 11 lat, 5 miesięcy i 2 dni tego rodzaju zatrudnienia.

Wobec powyższego wnioskodawca nie spełnia przesłanek do nabycia emerytury na warunkach określonych w przepisie art. 32 ustawy emerytalnej. Przepis ten wymaga bowiem od ubezpieczonych udowodnienia 15 lata pracy w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 kodeksy postępowania cywilnego oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.